ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 –imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος Μ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2569	Τοῦ προφήτου Ἠλιοὺ Πέμπτη 20 Ἰουλίου 2023	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Μεταξὺ Θεοῦ καὶ Βάαλ

«Ἕως πότε ὑμεῖς χωλανεῖτε ἐπ᾽ ἀμφοτέραις ταῖς ἰγνύαις; εἰ ἔστι Κύριος ὁ Θεός, πορεύεσθε ὄπισθεν αὐτοῦ· εἰ δὲ ὁ Βάαλ, πορεύεσθε ὄπισθεν αὐτοῦ. καὶ οὐκ ἀπεκρίθη ὁ λαὸς λόγον» (Γ΄ Βασ. 18,21)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, 20 Ἰουλίου, εἶνε ἡ ἑορτὴ τοῦ προφήτου Ἠλία. Γι᾽ αὐτὸ καὶ ἡ ὁμιλία μας αὐτόν θὰ ἔχῃ ὡς θέμα.

* * *

Ἀλλὰ ποιός εἶνε ἱκανὸς νὰ περιγράψῃ τὴ **ζωή του** καὶ νὰ τὸν ἀνυμνήσῃ; Ὁ προφήτης Ἠλίας δὲν εἶνε τυχαῖος· εἶνε ἱστορικὸ πρόσωπο, ὄχι μῦθος. Εἶνε μία μεγάλη καὶ σπάνια μορφὴ τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ἀστέρι πρώτου μεγέθους στὸν οὐρανὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τὸν περιγράφει ἡ Παλαιὰ Διαθήκη. Ἦταν καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος *«ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν»*, ὅπως λέει ὁ σημερινὸς ἀπόστολος (Ἰακ. 5,17)· ἀλλὰ μὲ τὴν πίστι, τὴν προσευχή, τὴν αὐταπάρνησί του ἔφτασε πολὺ ψηλά, ἔγινε *«ἔνσαρκος ἄγγελος»* (ἀπολυτ.) καὶ φτερούγισε στὸν οὐρανό.

Ἔκανε πράγματα καταπληκτικά. Ἔκλεισε τὸν οὐρανό, καὶ ἐπὶ τρία χρόνια κ᾽ ἕξι μῆνες δὲν ἔβρεξε· ἄνοιξε μετὰ τὰ οὐράνια κ᾽ ἔπεσε ἄφθονο νερό· εὐλόγησε μιὰ φούχτα ἀλεύρι, τὸ πολλαπλασίασε γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα· τρεφόταν ὁ ἴδιος στὴν ἔρημο μὲ τροφὴ ἀπὸ κοράκια· πέρασε ἱπτάμενος τὸν Ἰορδάνη· κατέκαυσε τοὺς ἐχθρούς του μὲ φωτιά· κατέσφαξε στὸν χείμαρρο Κισσῶν 400 ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης· ἤλεγξε δριμύτατα τὸν βασιλέα Ἀχαὰβ καὶ τὴν περιβόητη Ἰεζάβελ· καὶ δὲν ἔχει γνωρίσει θάνατο φυσικό, ἀφοῦ πύρινο ἅρμα τὸν ἅρπαξε στοὺς οὐρανούς. Θὰ τὸν δοῦμε ἔνδοξο στὴν ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως νὰ συνομιλῇ μὲ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦν Χριστὸν στὴν κορυφὴ τοῦ Θαβώρ. Καὶ τέλος τὸν περιμένουμε ὡς *«δεύτερον πρόδρομον τῆς παρουσίας Χριστοῦ»* (ἀπολυτ.), νὰ προηγῆται τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου.

Αὐτὸς εἶνε, μὲ συντομία, ὁ προφήτης Ἠλίας· οὐρανομήκης ψυχή, πύρινος προφήτης. Γι᾽ αὐτὸ καὶ εἶνε δημοφιλὴς ἰδίως στὰ Βαλκάνια (Ἑλλάδα, Σερβία, Βουλγαρία, Ῥουμανία) καὶ στὴν ἀχανῆ Ῥωσία.

Ἀπ᾽ ὅλο τὸν βίο του θὰ ὑπενθυμίσω στὴν ἀγάπη σας **ἕνα στιγμιότυπο**, ἀφοῦ δώσω καὶ τὸ ἱστορικὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο ἔδρασε. Ὁ προφήτης Ἠλίας ὀνομάζεται *Θεσβίτης*, γιατὶ γεννήθηκε καὶ ἔζησε σ᾽ ἕνα μικρὸ χωριὸ τῆς Παλαιστίνης, τὶς *Θεσβές*, τὸν ὄγδοο πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα. Βασιλιᾶς στὸ θρόνο τοῦ Ἰσραὴλ ἦταν τότε ὁ φιλάργυρος, πλεονέκτης καὶ ἄδικος Ἀχαάβ. Ἂν ἕνας κακὸς ἄντρας σμίξῃ καὶ μὲ γυναῖκα κακιά, τότε ἡ κακία …τετραγωνίζεται. Καὶ ὁ Ἀχαὰβ πῆρε νύφη μία διεφθαρμένη εἰδωλολάτρισσα, τὴν περιβόητη Ἰεζάβελ. Ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴ τῆς γυναίκας του ὁ Ἀχαὰβ ἐγκατέλειψε τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ ἔφερε στὸν Ἰσραηλιτικὸ λαὸ τὴ λατρεία τῶν εἰδώλων, τοῦ Βάαλ καὶ τῆς Ἀστάρτης (ἦταν ζευγάρι αἰσχρῶν θεῶν, προστάτες τῆς ἀκολασίας) καὶ ἔκανε θυσίες. Κατασκεύασε ἕνα πελώριο ἄγαλμα τοῦ Βάαλ ἀπὸ ὀρείχαλκο, μπροῦντζο· ἦταν κούφιο καὶ λειτουργοῦσε σὰν κλίβανος - φοῦρνος· τὸ γέμιζαν κληματσίδες, εὔφλεκτες ὕλες, ἔβαζαν φωτιὰ κι αὐτὸ πυρακτωνόταν. Κι ὅπως ἐμεῖς καῖμε λιβάνι στὸ θυμιατό, ἔτσι ἐκεῖνοι πάνω στὶς ἁπλωμένες τεράστιες παλάμες τοῦ ἀγάλματος ἄφηναν – τί· ἀθῷα παιδάκια! κι αὐτὰ μέσα σὲ κλάματα σπαραγμοῦ ἔλειωναν σὰν τὸ λιβάνι! Ἀπίστευτα πράγματα, μὰ τὰ βεβαιώνει ἡ ἀρχαιολογία.

Ὁ προφήτης Ἠλίας μὲ τὸ κήρυγμά του ἤλεγξε τὸν ἀσεβῆ Ἀχαάβ, καὶ ἔθεσε στὸ λαὸ ποὺ παρασυρόταν τὸ **καίριο ἐρώτημα· Μὲ ποιόν εἶστε;** ἂν εἶστε μὲ τὸν Βάαλ, ἀκολουθῆστε τον· ἂν εἶστε μὲ τὸν Κύριο, ἀκολουθῆστε τον (βλ. Γ΄ Βασ. 18,21) ἢ μὲ τὸ εἴδωλο, ἢ μὲ τὸ Θεό! **ἀποφασίστε**.

* * *

Μὴ νομίσουμε ὅμως, ἀγαπητοί μου, ὅτι ἡ ἐποχή μας διαφέρει πολὺ ἀπὸ τότε. Δὲν ἐννοῶ οἰκονομικῶς, δὲν μὲ πειράζει αὐτό· ἐννοῶ **θρησκευτικῶς**. Ἐὰν ἄγγελος Κυρίου ἢ ὁ προφήτης Ἠλίας πάρῃ τὸ κόσκινο τοῦ Εὐαγγελίου καὶ κοσκινίσῃ τὴ δική μας κοινωνία, θὰ δοῦμε ὅτι **οἱ ἄνθρωποι διακρίνονται σὲ 3 κατηγορίες**.

√ Εἶνε βέβαια πρῶτα οἱ **πιστοί**. Τώρα πλέον ἔγιναν εἶδος δυσεύρετο μέσα σ᾽ ἕνα πλῆθος, ποὺ ἔχει στὸ στόμα τὸ Χριστὸ καὶ στὴν καρδιὰ τὸ δαίμονα. Πιστοὶ εἶνε ὅσοι ἔχουν ἀκλόνητη τὴν ἐλπίδα τους στὸν Κύριο, ἀκοῦνε στὴν ἐκκλησία τὰ λόγια του καὶ ἡ καρδιά τους πάλλει καὶ δακρύζει τὸ μάτι τους, προσεύχονται καὶ τὸ *«Κύριε, ἐλέησον»* φεύ-

γει σὰν πύραυλος ἀπὸ τὴν ψυχή τους, ἀκολουθοῦν τὸν Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖο μέχρι τέλους, προσπαθοῦν νά 'νε ὅσο μποροῦν συνεπεῖς. Σπάνιο εἶδος σήμερα, ζήτημα ἂν εἶνε ἕνας στοὺς χίλιους.

√ Ἄλλη κατηγορία εἶνε οἱ **ἄπιστοι**. Αὐτοὶ πῆραν τὴ γομολάστιχα τοῦ διαβόλου κ' ἔσβησαν ἀπὸ τὸ λεξικὸ καὶ τὴ ζωή τους τὸ Θεό. Ἦρθε προχθὲς στὴ μητρόπολι ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἕνας ἐπιστήμονας. Τὸν ρώτησα· –Πιστεύεις; –Ἐγώ, λέει, εἶμαι ἄθεος. –Ἄθεος; ρώτησα… Κάθησα περίπου μία ὥρα μαζί του. Φαίνεται πὼς κλονίστηκε καὶ στὸ τέλος λέει· –Πάτερ, δὲν φταίω ἐγώ· εἶχα καθηγητὴ στὸ γυμνάσιο ἕναν φυσικό, ποὺ εἰρωνευόταν τὰ θρησκευτικὰ μὲ ἕνα φαρμακερὸ μειδίαμα… Ὁ ἐμπαιγμὸς ἐκεῖνος ἐπηρέασε τὴν ψυχὴ τοῦ μαθητοῦ καὶ ἔγινε ἄπιστος. Κάποτε ἡ ἀπιστία ἦταν στὰ μεγάλα κέντρα, τώρα ἄπιστοι εἶνε καὶ στὰ χωριά· ἔφτασε σὰν μεταδοτικὴ νόσος ὡς τὰ βουνά.

√ Τρίτη κατηγορία, τέλος, εἶνε τὰ **ἐκκρεμῆ** ἢ **βάτραχοι**. Αὐτοὶ οὔτε πιστοὶ εἶνε οὔτε ἄπιστοι. Μιὰ φορὰ - δυὸ φορὲς τὸ χρόνο ἐμφανίζονται στὴν ἐκκλησία, ἀνάβουν κανένα κερί, κάνουν ἕνα σταυρὸ ὑποτυπώδη, προσκυνοῦν καμμιὰ εἰκόνα, ἀλλὰ στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς τους ἔχουν ἐρωτηματικά.

Στὴν **πίστι** μας πρέπει νὰ ἔχῃς θαυμαστικά, ὄχι ἐρωτηματικά· ἐὰν δὲν ἔχῃς θαυμαστικά, δὲν εἶσαι Χριστιανός. Ὅπως γιὰ τὴν **πατρίδα** πρέπει νά 'χῃς θαυμαστικὰ κι ὄχι ἐρωτηματικά, ὅπως καὶ γιὰ τὴ **σύζυγό** σου δὲν πρέπει νὰ ἔχῃς οὔτε τὸ παραμικρὸ ἐρωτηματικό (ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ γιὰ τὴ γυναῖκα σου βάλῃς ἐρωτηματικό, καταλύεται ἡ ἀγάπη μεταξὺ τῶν συζύγων, θραύεται ὁ θεσμός)· ὅπως λοιπὸν γιὰ τὴ γυναῖκα σου, ἔτσι καὶ γιὰ τὴ θρησκεία μας **μὴν ἔχεις ἐρωτηματικά**. Ἐὰν ἔχῃς ἔστω καὶ ἕνα ἐρωτηματικό, μία ἀμφιβολία, τότε παύεις νὰ εἶσαι πιστός· κυμαίνεσαι, εἶσαι σὰν τὸ ἐκκρεμές. Εἶσαι σὰν τὸ βάτραχο, τὸ ἀμφίβιο, ποὺ πότε βγαίνει στὴν ξηρό, πότε πέφτει στὰ νερά· ἔτσι εἶνε καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σημερινούς, βατραχοειδῆ. Ἡ Ἀποκάλυψις λέει κάπου, ὅτι ἡ γῆ θὰ γεμίσῃ ἀπὸ βατράχους (βλ. Ἀπ. 16,13). Θά 'νε ἄνθρωποι ποὺ θὰ κάνουν σὰν τὰ βατράχια, τὴ μία θὰ λένε «Ναί», τὴν ἄλλη «ὄχι»· θὰ πηγαίνουν πότε μὲ τὸ Θεό, πότε μὲ τὸν διάβολο.

* * *

Σήμερα ὁ προφήτης Ἠλίας ἐπαναλαμβάνει καὶ σ' ἐμᾶς αὐστηρὰ τὸ καίριο ἐρώτημά του· Ἀγαπητέ μου, ἕνα ἀπὸ τὰ δύο ἰσχύει· **τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ἢ εἶνε ἀληθινὸ ἢ εἶνε ψέμα· ἐσὺ μὲ ποιόν συντάσσεσαι;** ἀπάντησε.

Ἐὰν ἐρεύνησες καὶ βρῆκες ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο **εἶνε ψέμα**, μὴ μένεις ἐδῶ· βγὲς ἔξω, ἑνώσου μὲ τοὺς ἀπίστους, κάψτε τὶς ἐκκλησίες καὶ σφάξτε τοὺς παπᾶδες· νὰ σβήσῃ τὸ παραμύθι αὐτό· δὲν πρέπει ὁ κόσμος νὰ ζῇ μὲ τὸ ψέμα.

Ἐὰν ὅμως ἀπὸ τὴν ἔρευνά σου βρῆκες ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο **εἶνε ἀληθινό**, διῶξε ἀπ' τὴν ψυχή σου κάθε ἀμφιβολία καὶ ἀμφιταλάντευσι· μὴν εἶσαι ἐκκρεμές, μὴν εἶσαι βάτραχος. Πὲς *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν»*. Προσπάθησε νὰ ζῇς κατὰ τὶς ἐντολές του. Ὅ,τι θέλει ὁ Χριστός, αὐτὸ νὰ κάνῃς· ὅ,τι διατάζει ὁ διάβολος, μίσησέ το. Ἢ Θεός, ἢ διάβολος· καὶ τὰ δυὸ μαζὶ δὲν χωροῦν! Ἂν λοιπὸν τὸ Εὐαγγέλιο εἶνε ἀληθινό, ζῆσε μ' αὐτό. Θέλετε μερικὰ πρόχειρα παραδείγματα; Τὸ Εὐαγγέλιο λέει·

• ὄχι μόνο τὰ λόγια ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι, **ἡ ἐνδυμασία** μας, νά 'νε εὐπρεπής. Ἰδίως ἡ γυναίκα, νά 'νε σκεπασμένη καλά (βλ. Α' Τιμ. 2,9)·

• **ἡ ζωή** μας στὸ σπίτι νὰ εἶνε εἰρηνική, τὸ ἀντρόγυνο νὰ μένῃ ἑνωμένο διὰ βίου· μόνο τὸ φτυάρι τοῦ νεκροθάφτη τοὺς χωρίζει. Ἄλλοι λόγοι διαζυγίου, ποὺ ἀκοῦμε, δὲν ὑπάρχουν·

• **τὰ παιδιά** μας νὰ τὰ μεγαλώνουμε ἐν φόβῳ Κυρίου (βλ. Ἐφ. 6,4). Αὐτὰ λέει τὸ Εὐαγγέλιο. Τ' ἀκοῦμε, προσπαθοῦμε νὰ τὰ κάνουμε;

Ἀλλοίμονο· τὸν Βάαλ ἀκοῦμε, τὸν διάβολο ἀκολουθοῦμε! **Τί διατάζει ὁ διάβολος;** • Γδύσου, λέει στὴ γυναῖκα· κι αὐτὴ ὑπακούει καὶ γίνεται κινητὸ κρεοπωλεῖο. • Κατεβῆτε στὶς παραλίες καὶ κολυμπᾶτε μαζὶ ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοί· ἐγὼ ἐπιτρέπω τὰ μικτὰ λουτρά. • Βαρεθήκατε τὴ συμβίωσι; πάρτε διαζύγιο· ὁ ἄντρας ν' ἀλλάζῃ γυναῖκες σὰν τὶς γραβάτες του καὶ ἡ γυναίκα ν' ἀλλάζῃ ἄντρες σὰν τὶς ρόμπες της. Αὐτὰ λέει, αὐτὰ ἀκούει ὁ κόσμος, καὶ κοιτάξτε τ' ἀποτελέσματα. Βγῆτε στοὺς δρόμους καὶ πῆτε μου πόσες γυναῖκες θὰ δῆτε ντυμένες σωστά; κι αὐτὲς ποὺ ξεγυμνώνονται θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους σεμνό! Δῆτε καὶ τὰ διαζύγια· ἄλλοτε στὴν πατρίδα μας, ἀπὸ τὴν Κρήτη μέχρι τὴ Μακεδονία, περνοῦσαν ἑκατὸ χρόνια καὶ διαζύγιο δὲν ὑπῆρχε· τώρα; λίγο μετὰ τὸ γάμο τρέχουν στοὺς δικηγόρους νὰ χωρίσουν γιὰ διαφόρους λόγους.

Ποῦ εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο; Τὸ καταπατοῦν κυβερνήσεις καὶ κόμματα, ἀριστεροὶ καὶ δεξιοί, λαϊκοὶ καὶ κληρικοί, παπᾶδες καὶ δεσποτάδες.

* * *

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, καὶ στὴν ἐποχή μας ἁρμόζει ν' ἀκουστῇ πάλι τὸ ἐρώτημα· Θεὸς ἢ Βάαλ; **τὸ Εὐαγγέλιο ἢ τὰ ἀντι-ευαγγέλια;** Ἐγὼ εἶμαι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας. Καθένας ἂς διαλέξῃ ὅ,τι ἐπιθυμεῖ· ἂς γίνῃ μασόνος, μαρξιστής, ἰσλαμιστής, ὅ,τι θέλει. Καὶ νὰ μείνουν λίγοι. Πέντε; πέντε! Τοὺς ἄλλους τί νὰ τοὺς κάνῃς; Ἀνακατεύουν ἀλήθεια καὶ πλάνη, πᾶνε πότε μὲ τὸν διάβολο καὶ πότε μὲ τὸ Θεό. Στὸ ναὸ κάνουν τὸ Χριστιανό, καὶ μόλις βγοῦν ἔξω «ξεβαφτίζονται»· ἀπὸ τὴ μιὰ ὀργιάζουν, κι ἀπὸ τὴν ἄλλη κόπτονται πὼς εἶνε πιστοί.

«Ὅσοι πιστοί»! Ἐγὼ πιστεύω, ὅτι ὑπάρχει ἀκόμα **πολὺς λαός, λαὸς προδομένος**. Τὸν πρόδωσαν δεξιοὶ καὶ ἀριστεροί, ἀπὸ μέσα καὶ ἀπ' ἔξω. Ἀλλὰ *«ἔσται ἦμαρ»*, θά 'ρθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. Καυχήθηκε κάποιος ὑπουργός, ὅτι θὰ κάνῃ τὴν πατρίδα μας Σουηδία. Δὲν θὰ τὴν κάνῃς, κύριε, τὴν Ἑλλάδα Σουηδία, ὅποιος κι ἂν εἶσαι. Ἡ γωνιὰ αὐτὴ **θὰ μείνῃ** ὡς ἄστρο φωτεινὸ καὶ θὰ ζῇ ὑπὸ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ τὸν Ἐσταυρωμένο· Ὅν, παῖδες, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παντελεήμονος Φλωρίνης τὴν Κυριακὴ 20-7-1975 πρωί. Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 20-6-2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» **(Ἀπ. 1,10)**

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 –imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ΄ - Ἔτος Μ΄ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2570	Τῆς ἁγ. ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς Τετάρτη 26 Ἰουλίου 2023	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Χριστιανές, προσέξτε τὸ παρουσιαστικό σας

«Ἑορτὴ μάρτυρος μίμησις μάρτυρος» (ἱ. Χρυσόστομος)

Πολλές, ἀγαπητοί μου, εἶνε οἱ γυναῖκες ποὺ ἔζησαν κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τόσο στὴν παλαιὰ ὅσο καὶ στὴν καινὴ διαθήκη, ἁγίασαν καὶ τιμῶνται ἀπὸ τὴν ἁγία μας Ἐκκλησία. Παραπάνω βέβαια ἀπ' ὅλες καὶ ἀπ' ὅλους, ἀνθρώπους καὶ ἀγγέλους, στέκεται ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος. Ὕστερα ἀπὸ τὴν Παναγία ἔρχονται ἄλλες ἐξαίρετες γυναῖκες, μεγάλες μορφὲς μαρτύρων. Μία ἀπὸ αὐτὲς εἶνε ἡ ἁγία ποὺ ἑορτάζει σήμερα, **ἡ ὁσιομάρτυς Παρασκευή**.

Τιμοῦμε τὴν ἁγία Παρασκευή. Ἀλλ' ἄραγε –θέλω σήμερα νὰ ῥωτήσω– **ἡ ἁγία μένει εὐχαριστημένη** ἀπὸ τὶς τιμές μας; Καλὰ εἶνε καὶ τὰ κεριὰ καὶ οἱ λαμπάδες καὶ τὰ προσκυνήματα στὴν εἰκόνα καὶ οἱ λιτανεῖες, καλὰ ὅλα αὐτά· πῶς βλέπει ὅμως ἡ ἁγία αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις μας;

Νὰ ἔχουμε στὸ νοῦ μας τὸ λόγο τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· *«τιμὴ μάρτυρος, μίμησις μάρτυρος»* (ὁμιλ. Εἰς μάρτυρας· P.G. 50,663). Ὅλοι λοιπὸν καὶ ἰδίως οἱ γυναῖκες **νὰ μιμηθοῦμε τὴν ἁγία** Παρασκευή.

–Ἄ, δύσκολο αὐτό, θὰ μοῦ πῆτε.

Ἄνθρωπος ὅμως ἦταν καὶ αὐτή. Ὡς γυναίκα λοιπὸν εἶνε ὑπόδειγμα γιὰ κάθε Χριστιανή.

–Σὲ τί νὰ τὴν μιμηθοῦμε; στὰ θαύματα ποὺ ἔκανε, στὰ μαρτύρια ποὺ ὑπέμεινε; Ἀδύνατον.

Νὰ τὴν μιμηθοῦμε **στὶς ἀρετές**. Ἐγὼ θὰ ἔλεγα οἱ γυναῖκες νὰ τὴν μιμηθοῦν ὅπως τὴν βλέπουν ζωγραφισμένη στὴν εἰκόνα της· ὄχι σὲ μεγάλα καὶ δύσκολα ποὺ κατώρθωσε, ἀλλὰ τοὐλάχιστον στὰ εὔκολα, ὅπως εἶνε ἡ ἐμφάνισι, τὸ παρουσιαστικό, ἡ **ἐνδυμασία**, τὸ ντύσιμο. Γιατὶ ἡ ἁγία Παρασκευὴ εἶνε ντυμένη τόσο ὡραῖα, ποὺ χαίρεσαι νὰ τὴ βλέπῃς. ἔχει τέτοια χάρι, ποὺ δὲν ἔχουν οὔτε βασίλισσες·

–Περίεργα πράγματα λές! θὰ πῆτε. Ἡ ἁγία στὴν εἰκόνα εἶνε ντυμένη ἁπλᾶ. Συγκρίνεται αὐτὴ ἡ ἁπλότητα μὲ τὴ λάμψι ποὺ ἔχει μιὰ βασίλισσα ἢ μιὰ ἄλλη πλουσία γυναίκα;

Ἐπιμένω, ὅτι τὸ ντύσιμο τῆς ἁγίας Παρασκευῆς εἶνε τὸ λαμπρότερο ἔνδυμα. Πῶς; Ἀκοῦστε ὄχι ἐμένα ἀλλὰ τί λέει γι' αὐτὴν **ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός**·

«Ἡ ἁγία Παρασκευὴ ...μετεχειρίζετο ὡς ***φτειασίδια*** *τὰ δάκρυα, ἐνθυμουμένη τὰς ἁμαρτίας της. Ὡς σκουλαρίκια εἶχε τὰ ὦτά της ἀνοικτὰ διὰ ν' ἀκούῃ τὰς ἁγίας Γραφάς. Ὡς κορδόνι (περιδέραιο) εἶχε τὰς πολλὰς νηστείας, ὁποὺ ἔκαμνον τὸν λαιμόν της καὶ ἔλαμπεν ὡς ὁ ἥλιος. Ὡς δακτυλίδια τοὺς κόμπους τῶν δακτύλων της ἀπὸ τὰς πολλὰς μετανοίας ὁποὺ ἔκαμνεν. Ὡς χρυσοῦν ζωνάριον τὴν παρθενίαν ὁποὺ ἐφύλαξεν εἰς ὅλην της τὴν ζωήν. Ὡς φόρεμα τὴν ἐντροπὴν ὁποὺ εἶχεν εἰς τὸν ἑαυτόν της καὶ ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ ὁποὺ τὴν ἐσκέπαζεν. Ἔτσι ἐστολίζετο ἡ ἁγία. Ἀνίσως καὶ εἶνε κανένα κορίτσι καὶ θέλῃ νὰ στολίζεται, ἂς στοχασθῇ τί ἔκαμνεν ἡ ἁγία, νὰ κάμνῃ καὶ ἐκείνη, ἂν θέλῃ νὰ σωθῇ»* (Αὐγουστίνου Καντιώτου, Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός, Ἀθήνα 2013[3], διδαχὴ Β', σσ. 138-9). Καὶ ἀλλοῦ γιὰ τὸ ὄνομά της λέει· *«Παρασκευὴ (τὸ ὄνομα) λέγεται ἐκείνη ποὺ (παρεσκευάσθη) ἑτοιμάσθη διὰ τὸν Χριστόν»* (ἔ.ἀ. διδ. Ζ', σ. 222).

Ὁ στολισμὸς τῆς ἁγίας Παρασκευῆς δὲν ἦταν ἐξωτερικός, ἦταν ἐσωτερικός, πνευματικός· ἦταν οἱ **ἀρετές** της. Βάζουν οἱ γυναῖκες φτειασίδια· ἑκατομμύρια ξοδεύουν γιὰ καλλυντικά. Λοιπόν, λέει ὁ Κοσμᾶς· τὸ φτειασίδι τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἦταν τὰ δάκρυα ποὺ ἔχυνε γιὰ τ' ἁμαρτήματά της καὶ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Βάζουν οἱ γυναῖκες σκουλαρίκια στ' αὐτιά; Τὰ σκουλαρίκια τῆς ἁγίας Παρασκευῆς ἦταν τ' αὐτιά της ποὺ τά 'χε πάντα ἀνοιχτὰ ν' ἀκούῃ τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Κρεμοῦν οἱ γυναῖκες καδένες χρυσὲς στὸ λαιμό τους; Καδένα τῆς ἁγίας μας ἦταν οἱ νηστεῖες, ποὺ ἔκαναν τὸ λαιμό της ν' ἀστράφτῃ. Φοροῦν οἱ γυναῖκες δαχτυλίδια; Δικά της δαχτυλίδια ἦταν οἱ κόμποι στὰ δάχτυλα ἀπὸ τὶς μετάνοιες ποὺ ἔκανε. Βάζουν οἱ γυναῖκες στὴ μέση τους ζώνη; Ἔχει καὶ ἡ ἁγία Παρασκευὴ ζώνη ἀνεκτίμητη τὴν ἰσόβιο παρθενία ποὺ φύλαξε. Ἀντὶ γιὰ φορέματα μεταξωτὰ καὶ πανάκριβα ἡ ἁγία Παρασκευὴ σκεπαζόταν μὲ τὴν αἰδῶ, τὴν ντροπὴ καὶ τὴν παρθενικὴ τιμή. Ἔτσι ἦταν ντυμένη ἡ ἁγία Παρασκευή, καὶ ἔτσι δίδασκε τὶς Ἑλληνίδες νὰ ντύνωνται ὁ ἅγιος Κοσμᾶς.

Οἱ σημερινὲς Χριστιανὲς ἀκολουθοῦν τὸ παράδειγμα τῆς ἁγίας Παρασκευῆς; **Οἱ περισσότερες δυστυχῶς ἀκολουθοῦν τὸν συρμό**, τὴ σατανικὴ μόδα, τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα ἑνὸς ἁμαρτωλοῦ κόσμου· ἔχουν φύγει μακριὰ ἀπὸ τὸ πρότυπο τῆς ἁγίας Παρασκευῆς. Δίνουν μεγάλη σημασία στὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι, ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ αἴγλη τῆς γυναίκας εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἐσωτερική. Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἀκοῦστε, πάλι ἀπὸ τὴ διδαχὴ τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, ἕνα μικρὸ **ἀνέκδοτο**, τὸ ὁποῖο πῆρε ἀπὸ ἕνα παλαιὸ συναξάρι.

«Ἕνας ***ἀσκητὴς*** *...βγαίνοντας ἀπὸ τὸ κελλί του νὰ ὑπάγῃ εἰς μίαν χώραν, εἰς τὸν δρόμον ὁποὺ ἐπήγαινε,*

σμίγει μὲ ἕνα ***ἄγγελον****, μὰ δὲν τὸν ἐγνώρισεν ὁ ἀσκητής· ἐνόμισε πὼς ἦτο ἄνθρωπος. Εἰς τὸν δρόμον ἀπαντοῦν ἕνα ἄλογο ψόφιο· ἔπιασεν ὁ ἀσκητὴς τὴν μύτην του, ὁ ἄγγελος τίποτε. Πηγαίνουν παρέκει, ἀπαντοῦν ἕνα βόδι ψόφιο, ὁποὺ ἐβρώμα· πάλιν πιάνει ὁ ἀσκητὴς τὴν μύτην του, ὁ ἄγγελος τίποτε. Πηγαίνουν παρέκει, ἀπαντοῦν ἕνα σκύλον ψόφιον· πιάνει ὁ ἀσκητὴς τὴν μύτην του, ὁ ἄγγελος τίποτε. Κοντὰ ὁποὺ ἤθελον νὰ φθάσουν εἰς τὴν χώραν, εὑρίσκουν μίαν κόρην πολὺ ὡραίαν, μὲ στολίδια καὶ φορέματα πολύτιμα. Τότε ὁ ἄγγελος ἔπιασε τὴν μύτην του. Βλέποντας ὁ ἀσκητὴς τοῦ λέγει· Τί εἶσαι σύ, ἄγγελος, ἄνθρωπος ἢ διάβολος; Ἀπαντήσαμεν τὸ ψόφιο ἄλογο ὁποὺ ἐβρωμοῦσε, δὲν ἔπιασες τὴ μύτη σου· ὁμοίως καὶ τὸ βόδι καὶ τὸν σκύλον, καὶ δὲν εἶδα νὰ πιάσῃς τὴν μύτη σου· καὶ τώρα, ὁποὺ ἀπαντήσαμε τέτοιαν ὡραίαν κόρην ἔπιασες τὴν μύτη σου; Τότε φανερώνεται ὁ ἄγγελος καὶ τοῦ λέγει, πὼς κανένα πρᾶγμα δὲν βρωμᾷ τοῦ Θεοῦ περισσότερον ὡσὰν τὴν ὑπερηφάνειαν. Καὶ λέγοντας τὸν λόγον ἔγινεν ἄφαντος ὁ ἄγγελος. Εὐθὺς ἐγύρισεν ὁ ἀσκητὴς εἰς τὸ κελλίον του καὶ ἔκλαιε διὰ τὰς ἁμαρτίας του παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ τὸν φυλάττῃ ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ διαβόλου καὶ νὰ μὴ τὸν ρίψῃ εἰς ὑπερηφάνειαν καὶ κολασθῇ»* (ἔ.ἀ. πδ. 2, σ. 275-6).

Ὅπως, λοιπόν, δίδαξε ὁ ἄγγελος, ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ **ἀπ᾽ ἔξω εἶνε κοῦκλες**, ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά τους εἶνε **πανοῦκλες**, ἔχουν διαφθορά.

Ὅσοι διαβάζετε ἁγία Γραφή, θὰ δῆτε στὸ βιβλίο τῶν Παροιμιῶν, ὅτι ὁ Σολομῶν, ποὺ εἶχε πεῖρα τῆς γυναικείας κακίας, λέει· *«Ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑός, οὕτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος»* (Παρ. 11,22)· ὅτι γυναίκα διεφθαρμένη, ποὺ ντύνεται καὶ στολίζεται πολυτελῶς, μοιάζει –μὲ συγχωρεῖτε γιὰ τὴ φράσι, ἀλλὰ ἔτσι λέει ἡ ἁγία Γραφὴ καὶ δὲν θὰ γίνω ἐγὼ εὐγενέστερος ἀπὸ τὸν Σολομῶντα–, ἡ γυναίκα αὐτὴ μοιάζει μὲ γουρούνα ποὺ τῆς κρέμασαν στὴ μύτη χρυσὸ σκουλαρίκι. Ὅσο ἀξίζει μιὰ γουρούνα στολισμένη, τόσο ἀξίζει ἡ κακιὰ γυναίκα.

Σήμερα, ἀλλοίμονο, τὸ κακὸ προχώρησε πολύ· **ἡ ἀναισχυντία ἔδιωξε τὴ ντροπή** καὶ ἡ ἐμφάνισι τῶν γυναικῶν ἐξαντλεῖ τὰ ὅρια τῆς ἀνοχῆς τοῦ Θεοῦ. Πρὶν ἀπὸ πενήντα, ἑξήντα, ἑβδομήντα χρόνια, καὶ ἡ πιὸ διεφθαρμένη γυναίκα δὲν τολμοῦσε νὰ βγῇ στὸ δρόμο μὲ τέτοιο ντύσιμο· ντρεπόταν. Τώρα ἡ καθεμιὰ βγαίνει στὸ δρόμο ἔτσι ποὺ δὲν ἔβγαινε στὰ πεζοδρόμια οὔτε ἡ τελευταία γυναίκα, ἐκείνη ποὺ πουλάει τὸ κορμί της γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ ψωμί της. Σήμερα ὁ σατανᾶς πῆρε τὸ ψαλίδι τῆς κολάσεως καὶ ἄρχισε νὰ κόβῃ τὰ ῥοῦχα τῶν γυναικῶν. Κι αὐτὲς ὄχι μόνο ἀνέχονται ἀλλὰ καὶ ἀναίσχυντες καμαρώνουν γιὰ τὴν ἀθλιότητά τους· ἔξω χέρια, ἔξω πόδια, ἔξω πλάτες, ἔξω στήθη… Ὁ γυμνισμὸς ἐμόλυνε τὸν τόπο. Ποῦ εἶνε τὰ ἁγνὰ ἤθη τῶν προγόνων μας; Δὲν πᾶτε στὴ Μύκονο, στὴν Ὕδρα, στὴν Κρήτη τὴ λεβεντογέννα; Σὲ κάποιες γωνιές, μακριὰ στὰ βράχια, σὲ ἀετοφωλιὲς ποὺ ἄλλοτε ἁγίαζαν ἀσκηταί, θὰ δῆτε τώρα Σουηδούς, Δανέζους, Νορβηγοὺς κ.λπ. νὰ περπατοῦν γυμνοί, κατάγυμνοι, τσίτσιδοι. Κ᾽ ἐπειδὴ **ἡ ἀνοχὴ ἔχει ὅρια**, ὅταν τόλμησαν τέτοια γύναια νὰ μποῦν στὸ Ἡράκλειο, μαζεύτηκαν Κρητικοὶ κ᾽ ἔσπασαν τὰ τζάμια τοῦ ξενοδοχείου φωνάζοντας· Ἐδῶ εἶνε Κρήτη, ἐδῶ εἶνε Ἑλλάδα! Καὶ στὴν Ὕδρα ξεσηκώθηκε ὁ λαός, χτύπησαν νεκρικὲς καμπάνες σὰν Μεγάλη Παρασκευή, ὅταν μαζεύτηκαν ἑξήντα γύναια ἀπ᾽ ὅλο τὸν κόσμο γιὰ καλλιστεῖα. Ὅπως ὁ χασάπης κρεμάει στὰ τσιγγέλια τὰ κρέατα, ἔτσι ὁ σατανᾶς κρέμασε τὶς γυναῖκες· καὶ πήγανε διάφοροι κριταὶ καὶ μὲ τὶς μεζοῦρες μετροῦσαν τὰ κρεατά τους. Ὢ ἐξευτελισμὸς τῆς Ἑλλάδος! Ἡ γυναίκα ἔχασε πιὰ τὴν τιμὴ ποὺ εἶχε. Κι ἀκοῦστε **μιὰ λεπτομέρεια**· μοῦ τὴ μετέφερε ἕνας πατριώτης, ἐξαίρετος ἄνθρωπος, ποὺ ἦρθε προχθὲς ἀπὸ τὴν Ἀθήνα· ὅτι στὰ καλλιστεῖα αὐτὰ ἦταν γυναῖκες ἀπ᾽ ὅλες τὶς γωνιὲς τοῦ κόσμου (κι ἀπὸ τὴν Ἀφρική, τὸ Κογκό, τὴ Νιγηρία, τὶς Φιλιππῖνες…). Ξέρετε μόνο ποιά κράτη δὲν ἔστειλαν γυναῖκες νὰ ξεγυμνωθοῦν; Ἡ Βουλγαρία, ἡ Σερβία, ἡ Ῥουμανία καὶ ἡ Ῥωσία. Παρὰ τὴν ἀθεΐα του, τὸ καθεστὼς ἐκεῖνο δὲν ἄφησε τὶς γυναῖκες του νὰ ξευτελιστοῦν ὅπως οἱ «πολιτισμένες» τοῦ δυτικοῦ κόσμου.

Σᾶς ἐρωτῶ. **Τί σχέσι ἔχουν αὐτές**, οἱ λεγόμενες χριστιανές(!), μὲ τὴν ἁγία Παρασκευή; Τί σχέσι ἐπίσης ἔχουν μὲ τὴν ἁγία μας οἱ ἄλλες, ποὺ σὰν νυχτερῖδες ἀπομυζοῦν τὴν ἰκμάδα τοῦ λαοῦ στὰ νυχτερινὰ κέντρα; τί σχέσι ἔχουν μαζί της ἐκεῖνες ποὺ ξεγυμνωμένες κολυμποῦν στὶς πλάζ μαζὶ μὲ ἄντρες; τί σχέσι ἔχουν ἐκεῖνες ποὺ τὴ νύχτα χαρτοπαίζουν σὲ σπίτια καὶ καζίνα ὣς τὸ πρωί; τί σχέσι ἔχουν μὲ τὴν ἁγία Παρασκευὴ ἐκεῖνες ποὺ μὲ τὰ νύχια βαμμένα καὶ τὸ τσιγάρο στὸ στόμα κάθονται διπλοπόδι καὶ δείχνουν τὰ γυμνά τους πόδια;

Διάβαζα πρὸ ἡμερῶν, ὅτι στὸ Λονδῖνο, στὴν καρδιὰ τῆς Ἀγγλίας, ταξίδευε μὲ τὸ σιδηρόδρομο ἕνας **καθηγητὴς πανεπιστημίου**. Σὲ κάποιο σταθμὸ μπῆκε μιὰ δεσποινίδα, κάθησε διπλοπόδι ἀπέναντί του, καὶ μὲ τὴ στάσι της ἄφηνε νὰ φαίνωνται ὅλα. Προκαλοῦσε τὸν ἀπέναντι. Ὁπότε ὁ ἄνθρωπος σηκώνεται καὶ τῆς **δίνει δυὸ χαστούκια**. Αὐτὴ τὸν μήνυσε, τὸν πῆγε στὸ δικαστήριο. –Γιατί, κ. καθηγητά, χτύπησες τὴ δεσποινίδα; –Τὴν χτύπησα, κύριοι δικασταί, διότι ἕνα ἀπὸ τὰ δύο θὰ ἔκανα· ἢ ἔπρεπε νὰ κατεβοῦμε καὶ νὰ πᾶμε σὲ κάποια ἄτιμη γωνιὰ ξενοδοχείου ν᾽ ἁμαρτήσω μαζί της, ἢ νὰ τὴ χτυπήσω· καὶ προτίμησα τὸ δεύτερο. Τί λέτε ἐσεῖς;…

Ἐκεῖ κατήντησε ἡ γυναίκα. Γι᾽ αὐτό, ὅταν ῥώτησαν τὸν ἅγιο Κοσμᾶ, πότε θὰ ἔρθῃ **ἡ συντέλεια τοῦ κόσμου**, ἀπήντησε· Ὅταν δῆτε τὴ γυναῖκα νὰ περπατάῃ γυμνὴ στοὺς δρόμους.

* * *

Ὦ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἄντρες καὶ γυναῖκες, μὴ ζήσουμε τὴ διεφθαρμένη καὶ ἔκφυλη ζωή. Πρὸ παντὸς οἱ γυναῖκες ἂς ἔχουν ὡς καθρέφτη καὶ ὡς πρότυπο ζωῆς τὴν ἁγία Παρασκευή· καὶ νά ᾽νε ντυμένες ὅπως ἡ Παναγία μας καὶ ἡ ἁγία Παρασκευή, καὶ σὰν Ἑλληνίδες μὲ τὶς ὡραῖες τοπικὲς ἐνδυμασίες (Κρήτης, Μακεδονίας κ.λπ.), ὄχι μὲ τὴν ξένη μόδα (Δανίας, Νορβηγίας, Παρισίων, Ἀμερικῆς κ.λπ.). **Νὰ μείνουμε Ἕλληνες καὶ Ἑλληνίδες, Χριστιανοὶ** πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι στὰ χριστιανικά μας ἰδεώδη καὶ στὶς ἱερές μας παραδόσεις.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παρασκευῆς πόλεως Φλωρίνης τὴν Τετάρτη 25-7-1973 ἐσπέρας, μὲ νέο τώρα τίτλο. Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 21-6-2023.

ΚΥΡΙΑΚΗ
ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 –imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ′ - Ἔτος ΚΒ′ Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1190[2]	Τοῦ ἁγ. μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος Πέμπτη 27 Ἰουλίου 2023 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Στρατιώτης Χριστοῦ

«Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Β′ Τιμ. 2,3)

Δὲν ἔχει, ἀγαπητοί μου, μόνο ὁ οὐρανὸς τὰ ἄστρα του· ἔχει καὶ ἡ Ἐκκλησία, ποὺ εἶνε ἕνας πνευματικὸς οὐρανός, τὰ δικά της ἀπείρως ἀνώτερα ἄστρα. Καὶ ἄστρα τῆς Ἐκκλησίας εἶνε οἱ ἅγιοι. Τέτοιο **ἄστρο** εἶνε καὶ ὁ ἅγιος Παντελεήμων ποὺ ἑορτάζουμε. Λάμπει μὲ τὸν ἅγιο βίο του, μὲ τὸ μαρτύριό του, μὲ τὰ θαύματά του, μὲ τὰ ἱερά του λείψανα.

Ἂς ῥίξουμε ἕνα βλέμμα **στὸν ἀπόστολο τῆς ἑορτῆς** του. Τί λέει; Εἶνε μία περικοπὴ ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴ Β′ πρὸς Τιμόθεον. Γράφτηκε ἀπὸ τὴ Ῥώμη, ὅπου ἦταν φυλακισμένος ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Καὶ ἐνῷ ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα περίμενε νὰ ἐκτελεσθῇ, δὲν μεμψιμοιροῦσε, ἀλλ᾽ ἔγραφε στὸ μαθητή του Τιμόθεο ἐπίσκοπο Ἐφέσου· *«Σὺ κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ»* (Β′ Τιμ. 2,3). Ἐγὼ παραδίδω τὴ σημαία σ᾽ ἐσένα, σὺ θὰ συνεχίσῃς τὸν ἀγῶνα· καὶ λάβε ὑπ᾽ ὄψιν σου ὅτι **εἶσαι στρατιώτης**, καὶ ὡς στρατιώτης *«κακοπάθησον»*.

Σ᾽ αὐτὸ τὸν ὡραῖο στίχο, ἀγαπητοί μου, βλέπω **ὁμοιότητες** ποὺ ὑπάρχουν μεταξὺ στρατιώτου τῆς **πατρίδος** καὶ στρατιώτου τοῦ **Χριστοῦ**. Συνδέονται αὐτὰ τὰ δύο. Ἡ εἰκόνα τοῦ στρατιώτου ζωγραφίζει τὰ ἱερὰ καθήκοντα τοῦ Χριστιανοῦ. Ἂς δοῦμε τὶς ὁμοιότητες.

* * *

● Ὁ στρατιώτης ἔχει **ὅπλα**. Ὑπάρχει στρατιώτης χωρὶς ὅπλα; ὅπλα γενικὰ καὶ ἀτομικά. Κι ἀλλοίμονο ἂν ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀτομικό του ὁπλισμό. Τὰ ὅπλα του εἶνε ἀπὸ χάλυβα καὶ σίδερο· λόγχες, ξιφολόγχες, ὁπλοπολυβόλα, κανόνια, ὑποβρύχια, ἀεροπλάνα, πυρηνικὴ ἐνέργεια – τὸ φοβερώτερο ὅπλο.

Καὶ ὁ Χριστιανὸς ἔχει ὅπλα, ὄχι ὅμως ὑλικῆς φύσεως. Εἶνε ὅπλα ἄλλου εἴδους, ἀπείρως ἀνώτερα. Πρῶτο ὅπλο του εἶνε **ἡ πίστι**. *«Αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν»* (Α′ Ἰω. 5,4). Ὅποιος θέλει νὰ δῇ τί ὅπλο εἶνε ἡ πίστι, ἂς διαβάσῃ τὸ 11ο (ια′) κεφάλαιο τῆς πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς, ποὺ εἶνε ὁ **ὕμνος τῆς πίστεως**.

Κάποτε ὁ Ναπολέων εἶπε, ὅτι μὲ τὸ κανόνι θὰ κυβερνήσῃ τὴν Εὐρώπη. Μετὰ ὅμως παραδέχτηκε, ὅτι ἡ ἰσχὺς τῶν ὑλικῶν ὅπλων εἶνε περιωρισμένη· ἕνα «κανόνι», εἶπε, θὰ κυβερνᾷ τὴν ἀνθρωπότητα, τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀνίκητο ὅπλο· *«Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι»*, ὅπως εἶπε ὁ Κύριος (Ματθ. 24,35).

● Ἄλλη ὁμοιότης. Ὁ στρατιώτης ἔχει **σάλπιγγα**, ποὺ ὁ ἦχος της ἐξεγείρει. Ὡραῖο τὸ σάλπισμα «Ἄνδρες, προχωρεῖτε· ἐμπρός!» ἢ τὸ σάλπισμα τοῦ Θεμιστοκλῆ στὴ ναυμαχία τῆς Σαλαμῖνος *«Ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε!…»*.

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία ἔχει σάλπιγγα. Ἀλλοίμονο ἂν δὲν ἔχῃ. Σάλπιγγα εὔηχος εἶνε **τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου**, τὸ ζωηρό, τὸ συνεχὲς καὶ ἀδιάλειπτο, τὸ ῥιζοσπαστικό, τὸ κήρυγμα ποὺ στηλιτεύει κάθε κακία ὁπουδήποτε κι ἂν τὴ δῇ, εἴτε στὰ ἀνάκτορα εἴτε στὶς καλύβες.

● Ἄλλη ὁμοιότης. Ὁ στρατὸς ἔχει **σημαία**. Καὶ οἱ Ἕλληνες συγκινούμεθα ἐπὶ τῇ θέᾳ της.

Καὶ ἡ Ἐκκλησία ὅμως ἔχει σημαία. Εἶνε **ὁ τίμιος σταυρός**· ὁ σταυρὸς μὲ τὸ *«Ἐν τούτῳ νίκα»*, ποὺ εἶδε στὸν οὐρανὸ ὁ αὐτοκράτωρ μέγας Κωνσταντῖνος. Γι᾽ αὐτὸ κ᾽ ἐμεῖς, εἰς πεῖσμα τῶν δαιμόνων, στὸν ἱστορικὸ λόφο 1.020 τῆς Φλωρίνης στήσαμε ἕνα μεγάλο σταυρό.

● Μία ἀκόμη ὁμοιότης. Ὁ στρατὸς ἔχει ἀξιωματικοὺς καὶ **ἀρχηγό**. Τί ἀξία ἔχει ὁ ἀξιωματικὸς εἶνε περιττὸ νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Ὅπου ὑπῆρξαν ἄξιοι ἀρχηγοί, ἐκεῖ οἱ στρατιῶτες ἀπὸ λαγοὶ ἔγιναν λέοντες. Λένε, ὅτι σὲ μία μάχη τὸ ἐπιτελεῖο τοῦ Ναπολέοντος ἦταν ἀπογοητευμένο. –Στρατηγέ, τοῦ λένε, εἴμαστε λίγοι, ἑκατὸ χιλιάδες, καὶ οἱ ἀντίπαλοί μας ἕνα ἑκατομμύριο. –Μὴ φοβᾶστε, τοὺς λέει· προσθέστε στὶς ἑκατὸ χιλιάδες ἄλλες ἑκατὸ χιλιάδες. –Ποῦ εἶνε οἱ ἑκατὸ χιλιάδες; –Ἐγώ!… Ἐγωιστικὸ βέ-

βαια εἶνε αὐτὸ ποὺ εἶπε, ἀλλὰ πράγματι ὅσο ἄξιζε ἕνας Ναπολέων κ' ἕνας μέγας Ἀλέξανδρος, δὲν ἀξίζουν πλήθη συρφετοῦ.

Ὅπως λοιπὸν ὁ στρατὸς ἔχει ἀξιωματικοὺς καὶ ἀρχηγό, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία μας. Ὁ δὲ ἀρχηγός της, τὸν ὁποῖον ὑμνοῦν οὐρανὸς καὶ γῆ, εἶνε **ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Κι ἂν ἐμεῖς τὸν ἀρνηθοῦμε, καὶ οἱ πέτρες ἀκόμη θὰ ὁμολογήσουν· *«Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός· ἀμήν»* (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λειτ.). Τέτοιον ἀρχηγὸ ἔχεις· λοιπὸν *«κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης»* του.

● Καὶ μία τελευταία ὁμοιότης. Ὅπως ὁ στρατὸς ἀντιμετωπίζει **ἐχθρούς**, ἔτσι κ' ἐμεῖς. Κάθε Χριστιανὸς εἶνε στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἔχει νὰ πολεμήσῃ μὲ φοβεροὺς ἐχθρούς.

√ Ὁ πρῶτος ἐχθρὸς ποιός εἶνε; Μὴν πᾶτε μακριά· εἶνε πολὺ κοντά, εἶνε **ὁ ἑαυτός μας**, ἡ διεφθαρμένη φύσι μας. *«Πολλὰ τὰ δεινά»*, ἀλλὰ *«οὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει»*, λέει ὁ Σοφοκλῆς (Ἀντιγ. 332-333). Τὸ φοβερώτερο κακὸ εἶνε ὁ ἄνθρωπος. Μέσ' στὴν καρδιά μας λοιπὸν κρύβεται ὁ ὕπουλος ἐχθρός· εἶνε ὁ ἑαυτός μας, τὰ ἐλαττώματα, τὰ πάθη, ἡ κακία μας. Γι' αὐτὸ οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας ἔλεγαν· «Ἡ πιὸ μεγάλη νίκη εἶνε **νὰ νικήσῃ κανεὶς τὸν ἑαυτό του**». Δὲν πά' νά 'χῃς ἀξίωμα, δὲν πά' νὰ ὀνομάζεσαι ἀκόμα καὶ βασιλιᾶς καὶ αὐτοκράτορας· τί νὰ τὸ κάνῃς; Ὁ μέγας Ἀλέξανδρος, ποὺ νίκησε Ἀσιᾶτες καὶ Πέρσες, νικήθηκε ἀπὸ τὸν ἑαυτό του· μέθυσε, καὶ πάνω στὴ μέθη ἐφόνευσε τὸν εὐεργέτη του, τὸν Κλεῖτο ποὺ τοῦ εἶχε σώσει τὴ ζωή.

Ἀγώνας, λοιπόν, ἐναντίον τῶν διεφθαρμένων μας κλίσεων. Διότι ἢ θὰ γίνῃς ἅγιος ἢ θὰ γίνῃς κακοῦργος. Παλεύουν αὐτὰ μέσα μας.

√ Ὁ δεύτερος ἐχθρός μας εἶνε **ὁ κόσμος**. Τί ἐννοοῦμε ὅταν λέμε κόσμο; Ὄχι τοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶνε δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ. Στὴ γλῶσσα τῆς Γραφῆς κόσμος, μὲ κακὴ ἔννοια, ὀνομάζεται τὸ σύνολο τῶν ἀνθρώπων ποὺ δὲν πιστεύουν στὸ Χριστὸ καὶ πολεμοῦν τὴν πίστι. Αὐτοὶ δημιουργοῦν κακὸ περιβάλλον. Καὶ τὸ περιβάλλον ἐπηρεάζει. Μὴν κατηγοροῦμε τοὺς νέους. Ἐμεῖς φταῖμε, ποὺ τοὺς δίνουμε κάκιστα παραδείγματα. Ἡ νεότης δὲν εἶνε τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἠχὼ τῆς κοινωνίας. Τὸ περιβάλλον ἀσκεῖ τεραστία ἐπίδρασι στὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου.

Γι' αὐτὸ στὸ κακὸ καὶ αἰσχρὸ περιβάλλον πρέπει ὁ Χριστιανὸς νὰ πάῃ κόντρα. Στὶς καμπὲς τοῦ Ἁλιάκμονος ποταμοῦ ὑπάρχουν ψάρια, οἱ πέστροφες, ποὺ πᾶνε κόντρα στὸ ρεῦμα· ἐνῷ τὰ ψόφια ψάρια τὰ παίρνει τὸ ποτάμι καὶ πᾶνε κάτω στὸ Θερμαϊκὸ κόλπο.

Τί εἶσαι λοιπὸν ἐσύ, Χριστιανέ; Εἶσαι ζωντανός; Αἰσθάνεσαι τὸ Χριστό, τὸν θεωρεῖς ὡς τὸν πολύτιμο μαργαρίτη σου; Τότε θ' ἀντισταθῇς στὴ διαφθορὰ τοῦ κόσμου, στὴ μόδα καὶ στὴν τηλεόρασι, θ' ἀντιτάξῃς ἕνα ἄλλο «ὄχι», ἀνώτερο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἀντέταξαν οἱ ἥρωες τοῦ '40 στὰ βουνὰ τῆς Βορείου Ἠπείρου.

√ Ἀλλ' ἔχουμε καὶ τρίτο ἐχθρό. Μερικοὶ ἴσως γελάσουν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶνε πραγματικότης· εἶνε **ὁ σατανᾶς**. Ὅσο εἶνε βέβαιο ὅτι ὑπάρχει νύχτα, τόσο βέβαιο εἶνε ὅτι ὑπάρχει σατανᾶς. Πολλοὶ ἐγκληματίες ἀπὸ τὸ ἑδώλιο τοῦ κατηγορουμένου, σὲ στιγμὲς ἀνανήψεως, ὁμολογοῦν οἱ ἴδιοι στοὺς δικαστὰς κλαίγοντας· Δὲν τὸ ἤθελα, μ' ἔβαλε ὁ σατανᾶς…

Δρᾷ λοιπὸν ὁ σατανᾶς ἢ οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις –ὅπως λένε πολλοὶ γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴ λέξι σατανᾶς–, δρᾷ ὁ ἀντίχριστος, τοῦ ὁποίου τὰ βήματα ἀκούγονται ἤδη στὴν ὑφήλιο. Ὀφείλουμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς νὰ εἴμαστε **ἕτοιμοι νὰ τὸν πολεμήσουμε**.

* * *

Ἡ ζωή μας, ἀγαπητοί μου, δὲν εἶνε ἀνάπαυσι καὶ ῥαχάτι. **Καιρὸς ἀγῶνος**· ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ μας, τοῦ αἰσχροῦ κόσμου, τοῦ πονηροῦ διαβόλου καὶ τῶν ὀργάνων του. Ἀγωνισταὶ νὰ εἴμαστε.

Ἀγωνιστὰς ἀνέδειξε πάντοτε ἡ Ἐκκλησία. Ἀγωνιστὴς ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ποὺ μᾶς προτρέπει· *«Κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ»*. Ἀγωνισταὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι. Ἀγωνισταὶ οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας. Ἀγωνισταὶ τὸ νέφος τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ὁσίων. Ὑπεράνω δὲ ὅλων, κορυφαῖος ἀγωνιστής, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἀγωνιστὴς ἦταν καὶ **ὁ ἅγιος Παντελεήμων**. Διαβάστε τὸ συναξάρι του. Φτωχὸ παιδὶ στὴ Νικομήδεια, ὥρθωσε ἐκεῖ τὸ ἀνάστημά του καὶ εἶπε στὸν Διοκλητιανὸ τὸ «ὄχι». Καὶ μὲ τὴ διδασκαλία του, τὸ μαρτύριό του, τὰ ἄπειρα θαύματά του, ἔκανε νὰ πιστέψῃ πολὺς λαός.

Ὅλοι, λοιπόν, ἀγωνισταί. **Κανείς λιποτάκτης!** Γενναῖοι, μὲ τὰ ὅπλα τοῦ Χριστοῦ, νὰ εἶστε βέβαιοι γιὰ τὴ νίκη. Οἱ σκοτεινὲς δυνάμεις θὰ σημειώσουν προσωρινὲς ἐπιτυχίες· στὸ τέλος ὅμως δὲν θὰ νικήσουν οἱ ἄθεοι, οἱ αἱρετικοί, οἱ ἀντίχριστοι καὶ ἀνθέλληνες. **Θὰ νικήσῃ ὁ Χριστός**· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἔγινε στὸν ἱ. ναὸ Ἁγ. Παντελεήμονος Φλωρίνης Παρασκευὴ 27-7-1984 τὴν 27-7-1984, μὲ νέο τώρα τίτλο.
Καταγραφὴ καὶ σύντμησις 27-7-2005, ἐπανέκδοσις 21-6-2023.